

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a tuturor sfinților

Stau cetele de sfinți coroană în jurul Meu în ziua lor de serbare, scrisă în calendarul creștinilor Mei, așa cum străbunii cei sfinți au hotărât prin Duhul Sfânt, Călăuzitorul Cel din cer peste biserica Mea de pe pământ și din cer, iar Eu, Domnul, cuprind în slava Mea duhul lor și cobor cu ei în cartea Mea cea de azi și le ostoiesc dorul, căci dorul celor din cer trage numai pe pământ, de unde vine mângâierea Mea și a lor.

O, de ar ști cei de pe pământ câtă dorire este între cei din cer după ei și dacă ar auzi tânjirea lor, o, s-ar opri o clipă să audă și să înțeleagă și n-ar mai fi atât de adâncă despărțirea, și ar fi de nedescris de frumos pe pământ, și ar fi din cer atâta lucrare, atâta odihnă a Mea și a sfinților Mei alături cu cei de pe pământ, și iată, n-ar mai fi să întrebe nimeni de ce Eu, Domnul, Mă fac cuvânt auzit pe pământ, acum, când totul se strâmtorează pentru Mine între cele dintre oameni, și oricât aș da să-i trezesc pe oameni prin dureri fel de fel și prin strigări pentru nedragostea lor de Dumnezeu și de sfinți, oamenii nu trag cu pașii lor spre Cel ce a făcut cerul și pământul ca să-L țină între ei pe Domnul, și trag ei tot spre păcat, iar păcatul este zidul dintre ei și Mine, și mișună în tot largul ei lucrarea diavolului, care alimentează din destul despărțirea dintre Mine și oameni, iar lacrima celor din cer este multă și este mereu.

O, popor al cuvântului Meu, în ziua Mea de slavă între sfinți pentru serbarea lor te îndemn pentru mângâierea lor, te îndemn să trăiești cu sfială înaintea Mea și înaintea lor și în fața celor nevăzute, care văd, că mulți se laudă că au credință și că știu despre Dumnezeu, dar aceasta nu folosește la nimic pentru roadele Mele de la toți aceștia, ci, din contra, Mi se înnoiesc ranele și dor adânc în fața nepăsării de Dumnezeu de la cei de pe pământ.

O, cum să-i ies omului în cale ca să-l strig dacă nu vin cuvânt în calea lui? Se întreabă mulți: ce este acest cuvânt și cum vine el pe pământ ca să fie știut că vine? O, a rămas mărturie peste timp și credință prin ea când Eu, Domnul, am grăit de deasupra și din părți, din nor luminat am grăit lui Saul, care mergea spre Damasc ca să-Mi prigonească biserica, și din râvna lui pentru lege făcea el aceasta, și mai ales din neștiință, precum este scris în Evanghelia lui apoi, și M-am lăsat în nor de lumină lângă el și l-am întrebat cu glas răsunător și i-am spus: *«De ce Mă prigonești? Eu sunt Hristos, și pe Mine Mă prigonești prin ceea ce faci»*. *«O, Doamne, ce să fac acum?»*, și i-am spus lui din mijlocul luminii orbitoare ce are de făcut, și i-am spus în clipa aceea și proorocului Anania ce să facă pentru Saul, pe care-l trimit la el, o, și așa lucrez Eu și azi, din nor lucrez cu cuvânt peste cei de pe pământ, căroră le grăiesc, și așa să creadă cei ce cred, căci grăirea Mea cu Saul o crede tot neamul creștinesc de după aceea, și așa trebuie să creadă cei de azi grăirea Mea de peste cei căroră Mă descopăr în acest cuvânt, și iată, așa lucrez de-Mi scriu cuvântul pe pământ, după ce Eu fac înaintea Mea urechi de auzit și-Mi trimit cuvântul peste tot. Și cine sunt cei ce cred? Sunt cei cu inima curată și cred ei și cunosc glasul Meu, glasul Păstorului de sus, Care dă hrană la cei ce-L urmează pe pământ. Dar cei ce nu cred, cine sunt aceia? Sunt cei cu inima îngustă și îngroșată de întinăciuni și de minciuna de pe pământ și astupată spre cer, și nu cunosc aceia pe Cel ce i-ar putea schimba pe ei în creștini iubitori de Dumnezeu și i-ar hrăni pe ei cu cele de sus.

O, vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt ca să-l fac din nou pe om, cu cuvântul Meu să-l fac, căci cuvântul Meu Mă ascultă, așa cum la facerea lumii M-a ascultat și s-au făcut toate prin cuvânt, iar Duhul Sfânt împlinea.

Iar acum, în ziua de serbare a sfinților Mei, se lasă ei cu întrebare peste cei ce zic că fac și că stau peste turma creștinească, păscându-o pe ea de pe scaune de biserică.

O, binecuvântare dau vouă ca să grați peste pământ în ziua voastră de serbare, sfinți iubiți ai Mei! Eu, Domnul, vă am în slava Mea cea de la Tatăl și sunteți ca și pe pământ, mărturisitorii Mei în cer, și Duhul Sfânt este Cel ce știe în voi. Amin.

— O, slavă Ție în cer și pe pământ, Doamne! Tu ești Dumnezeuul sfinților în cer și pe pământ și-i faci veșnici pe cei ce Te iubesc cu viața și cu mărturisirea lor, iar noi râvnim cu mare râvnire să ne lăsăm cu întrebare peste cei ce se numesc pe ei înșiși păstori peste neamul creștinesc de pe pământ, și-i întrebăm așa:

Voi, cei ce ar fi să păstoriți turma lui Hristos, după cum v-ați așezat pe scaune de biserică, o, ce faceți voi, și care vă este lucrarea? De mare durere vă facem această întrebare și vă aducem spre știre că nu vă lucrați vouă binele prin cele ce ziceți și faceți, că iată ce faceți! Faceți amestecare, și miroase aceasta urât la Domnul și la sfinți. O, cine v-a spus vouă să vă adunați în nume de biserică de v-ați adunat acum? A privit cerul la această lucrătură așa cum a privit la Turnul Babel adunătura cea amestecată, și încurcătură s-a întâmplat între voi, cei adunați în nume de sinod mare și sfânt, căci voi v-ați amestecat acolo cu ereticii și ați dat să grăiți spre cer toți laolaltă, chiar dacă Domnul v-a lăsat învățătură prin sfinți să nu vă amestecați cu cei eretici și să nu stați cu ei la masă, precum și Scripturile învață. O, câtă durere și câtă rușine s-au supt de la voi la cer! Iar voi, cei din țara română duși acolo, ați făcut-o de oaie și ați ținut cu tot dinadinsul să nu ascultați de Domnul, Care v-a trimis veste să nu vă duceți acolo și v-a ieșit în cale cu cuvântul, iar voi ați dat la spate cuvântul Său și ați rămas voi mari și tari, dar sub care Dumnezeu? O, nici voi nu mai știți ce faceți și unde umblați și cu cine trageți. O, i-ați făcut eretici pe fiii cuvântului lui Dumnezeu, și iată, voi slujiți slujire laolaltă cu ereticii ca la Turnul Babel, și cine mai știe câte limbi se zbat acolo ca să se vadă această încurcătură, dar tot ceea ce faceți, faceți spre slava voastră, nu pentru Domnul, nu pentru turmă, o, nu, cu nici un chip. Adevărații apostoli ai lui Hristos fac oameni lui Dumnezeu din oameni și zidesc în ei pe Duhul Sfânt, și așa zidesc ei biserica lui Hristos pe pământ, iar voi zidiți catedrale asuprind pe cei cărora le luați bănuții, dar nu e pentru ei ceea ce zidiți voi, căci Domnul nu sălășluiește cu voi în mijlocul acestor zidiri, pe care le umpleți de oameni și de slavă pentru voi de la ei, dar ca să-l învățați pe om de Dumnezeu, o, nu se vede asta pe chipul celor supți de voi ca ciobanii care iau lâna și brânza oilor, și apoi carnea lor, așa cum scrie în Scripturi despre păstorii cei necredincioși pentru turmă și pentru Domnul turmei.

O, nu veți putea schimba nimic din cele așezate prin sfinți, și voi vă veți păgubi prin atâta amestecătură câtă lucrați în nume de biserică ortodoxă, iar în ziua noastră de slavă vă spunem vouă că mult rătăciți și că ar fi să vă treziți măcar la strigătul celor de pe pământ care vă arată cu degetul și vă spun că nu pentru Dumnezeu și nu pentru turmă faceți voi adunare în nume de biserică, ci pentru ca să vă lăsați trași spre despărțire de Dumnezeu, așa cum lucrarea lui anti-christ are de îndeplinit în acest timp, precum este scris.

O, Doamne, când i-ai trimis pe apostolii Tăi în lume le-ai spus să Te zidească pe Tine în oameni și să-i însemneze pe ei cu numele Tău, nu le-ai spus să facă din loc în loc catedrale, ci oștiri de creștini au făcut ei, așa cum și Tu lucrai.

Iar noi aducem plecăciune că am putut să grăim, Doamne. Și iată, din neamul românesc avem în cer pe trâmbița Ta Verginica, născută între oameni în duminica tuturor sfinților, și mare a fost lucrarea Ta cu ea în vremea ei de pe pământ, și mângâiere mare ai lucrat cu ea pentru cei din cer, atât de dornici să vină ziua Ta de biruință și de dreptate a sfinților Tăi.

O, câtă învățătură trebuie pe pământ, Doamne, mereu, mereu! O, deschide cale largă cuvântului Tău și fă-Ți cărare slăvită și împlinire apoi, Doamne! O, adu această mângâiere pe pământ și nu lăsa să prăbușească cei nedrepți cu Tine turma Ta creștină și lucrarea ei, și scoală Tu din mijlocul ei pe cei tari cu duhul, ca să aibă grijă de rămășița cea prin har păstrată, căci turma Ta cea după adevăr sunt creștinii care împlinesc pe pământ voia Ta ca și în cer, o, Doamne. Amin.

— Rugăciunile sfinților stau înaintea Mea, o, iubii Mei din cer! O, pace vouă și mângâierea Mea vouă! Eu sunt Cel ce veghez, iar dumnezeul minciunii va cădea prin lucrarea lui și vine bucuria apoi.

Iar tu, Verginica Mea, trâmbița Mea cea de apoi, o, mângâie-te cu sfinții acum, în ziua ta de sobor între sfinți, și să stai la datorie, scumpa Mea, căci turma noastră este turma cea mică, despre care Eu am spus prin Scripturi să nu se teamă, ci răbdare să aibă ea până la sfârșit, așa cum și Eu am, și așa vom câștiga lupta cea mântuitoare pentru mulți, dar trebuie mereu învățătură din cer, și avem de întărit coborârea cuvântului Meu și lucrarea care așteaptă să se facă prin cuvânt peste tot, și trebuie să întărim calea, iar tu Îmi ești ajutor mare, Verginica Mea. Amin.

— *O, Te-am iubit pe pământ, Doamne, și cu milă Te-am iubit. N-am avut ce să-Ți dăruiesc, că am fost săracă în toate și de toate cele, dar Ți-am dăruit milă. Mi-a fost milă de Tine, mereu mi-a fost, iar Tu m-ai miluit mereu pentru darul ce Ți-am dat. M-am lăsat pe mine însămi în slujba Ta cea sfântă și am stat între pământ și cer ca o scară pe care coborai între creștini ca să-i înveți să fie creștini după adevăr și nu după nume. Cine vine de bunăvoie ca să intre în oastea Ta, unul ca acela nu mai poate fi lăsat la vatră ca oștenii lumii, care se întorc în lume după armată, iar la Tine sunt pe viață oșteni cei ce se dau Ție, iar dacă dezertează nu pot scăpa de răspuns și de rușinea pe care Ți-o fac aceștia, căci oastea Ta nu este o oarecare, și de aceea trebuie credincioșie până la sfârșit, Doamne.*

O, popor mititel, trudește Domnul pentru tine și cu tine și trebuie să-I fii de ajutor și de mângâiere. O, nu uita, fie-ți milă de Domnul! El plânge mult, și e plin de milă ca pe cruce când avea milă de cei ce-L răstigneau fără să știe ce fac, bieții de ei.

Te îndemn la sfială sfântă înaintea Domnului ziua și noaptea, popor hrănit cu mană de cuvânt. Aceasta te va ajuta să fii plăcut Domnului și te va împodobi frumos. Aceasta te îndemn eu în ziua mea de serbare între sfinți, iar tu să stai sub îndemnul Domnului și să stai cu mare ascultare, căci trebuie să Se vadă bine Domnul în voi și din voi, o, fiilor. Amin.

— O, Verginico, dornică ești să-Mi ții treaz poporul. O, milă îți este de Mine, scumpa Mea! Avem de zidit Ierusalimul nou pe pământ, așa cum este scris în Scripturi despre această zidire, dar mare s-a așezat pe pământ omul, o, trâmbița Mea. Iată, Îmi tot trebuiesc trâmbicioare ca să sun și ca să se audă în cer și pe pământ. Milă voiesc, ca să pot apoi împărți la mulți ceea ce Eu voiesc să găsesc.

O, ai milă de Mine, popor blagoslovit și mult îmbogățit cu Dumnezeu-Cuvântul! Miluiește-L pe Dumnezeu, și vei fi cel miluit de El când vei sta cu El pe culmile biruinței la sfârșitul lucrului Său cu tine.

O, fiilor, cine vine să fie cu Mine, să stea cu folos, să stea rodind, că va fi trebuință de rod pentru masa cea de slavă ca ardere de tot, precum este scris, iar Eu vă îndemn pe voi spre lucrul cel sfânt, că scris este că plin va fi cerul și pământul de mărirea lui Dumnezeu, care se va arăta, o, fiilor. Amin, amin, amin.

13/26 iunie 2016